

Arrest

nr. 183 399 van 6 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Hisarak district, Nangarhar provincie.

Naast uw werk als arbeider hielp u ook uw vader op de landbouvvelden. Op een dag waren u en uw vader op die velden. U was aan het praten met uw vader. Een persoon kwam voorbij en groette jullie. Julie nodigden hem uit om samen te eten met jullie, zoals de traditie voorschrijft. Jullie wisten niet dat uw gast van de arbaki (lokale politie) was. 's Avonds gingen jullie naar huis. Uw vader ging naar de moskee maar kwam niet terug die avond. Na drie dagen was uw vader nog steeds niet terecht. U hoorde van een vriend van uw vader dat uw vader meegenomen was door gemaskerde mannen. U ging naar het hoofd van uw dorp met deze informatie. Er werd door de ouderen in uw dorp met de taliban

onderhandeld over zijn vrijlating, wat uiteindelijk gebeurde. Uw vader was ontvoerd en ondervraagd omdat de taliban vermoedde dat hij een connectie had met de arbaki. Uw vader ontkende. Daarna werd hem verteld dat hij vrijgelaten zou worden maar dat zijn oudste zoon, u dus, zich zou moeten aansluiten bij de taliban. Uw vader zei dat dit niet kon omdat hij u nodig had voor het werk. Ze waren echter onvermurwbaar. Eenmaal terug thuis contacteerde uw vader een vriend en trof hij voorbereidingen om u het land uit te krijgen. U verliet Afghanistan vermoedelijk in juni 2015 en kwam aan in België op 23 augustus 2015, waar u op 27 augustus 2015 asiel aanvroeg.

U beschikt over een kopie van de taskara van uw vader en een kopie van de taskara van uw schoonbroer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling, p. 1) dat u geboren was op 30 juni 1998 en dus bij uw aankomst in België 17 jaar oud was. Echter dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde leeftijd geen geloof kan worden gehecht. De beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 22 september 2015 toont immers aan dat u op dat moment al 22,5 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Bovenstaande doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Hisarak, Nangarhar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste zijn uw verklaringen over uw dorp, de omgeving en uw dagdagelijks ongeloofwaardig en ondoorleefd.

Er werd u gevraagd om de dossierbehandelaar rond te leiden in uw dorp. U vertelt dat er omliggende dorpen en een bazaar zijn. Wanneer u wordt aangemoedigd verder te vertellen zegt u dat er twee wegen zijn vanuit het district, één uit Nawar en één vanaf de Shabak brug. U kunt vertellen over deze weg en de toren en een basis die men onderweg tegenkomt (CGVS, p.5). Wanneer u echter opnieuw wordt gevraagd om te vertellen over uw dorp zelf verandert u opnieuw van onderwerp en vraagt u om over de omgeving van uw dorp te mogen vertellen. Hierop geeft u een opsomming van de dorpjes in de buurt (CGVS, p.5). Wanneer u voor een derde keer wordt gevraagd om het over uw eigen dorp te hebben vraagt u wat de dossierbehandelaar wil horen. Daarna zegt u dat daar een goed leven had samen met uw ouders totdat uw problemen begonnen (CGVS, p.6). Andermaal wordt u gevraagd om te vertellen over uw dorp. U antwoordt opnieuw dat u een goed leven had tot uw problemen (CGVS, p.6). U wordt, deze keer met wat meer aandrang, gevraagd om te vertellen over uw dorp en uw leven voor uw problemen. U antwoordt dat uw dorp zeer mooi is, met veel groene velden en een groot kerkhof (CGVS, p.6). Als u gevraagd wordt wat er nog is antwoordt u: "Wat kan ik je nog zeggen daarover? Ik had daar 22 jaar gewoond met mijn ouders, een zeer goed leven." (CGVS, p.6). U wordt er op gewezen dat, indien u daar effectief 22 jaar gewoond hebt, dat u meer moet kunnen vertellen over uw dorp dan groene velden en een kerkhof. Hierop repliceert dat uw vader hielp op de velden en soms als arbeider werkte in de bouw (CGVS, p.6). U wordt gevraagd de focus te houden op uw dorp. U antwoordt: "Wat

kan ik je vertellen? Ik woonde bij mijn ouders, een goed leven, ik was daar gelukkig, dan kreeg ik problemen, kwam ik naar hier, vroeg status aan en ben ik gelukkig hier" (CGVS, p.7). Wanneer nogmaals wordt aangedrongen over uw dorp en uw leven daar te vertellen zegt u dat de huizen van modder zijn en uw leven bestond uit uw vader helpen en naar de brug gaan (CGVS, p.7). Er dient te worden vastgesteld dat u geen enkele geloofwaardige verklaring kan afleggen over uw dorp of hoe het leven daar was. Het feit dat u wel alle dorpen kent richting het districtscentrum doet geen afbreuk aan deze vaststelling, aangezien dergelijke zaken vooraf ingestudeerd (kunnen) worden. Gevraagd naar de belangrijke plaatsen in uw dorp antwoordt u dat er een schrijn is aan het graf van een zekere S.A.. U zegt dat mensen daar naartoe gingen en dat u daar zelf ook rondliep (CGVS, p.7). U hebt echter geen idee wie S.A. is. Hiernaar gevraagd zegt u het graf van lang geleden is en dat u daar geen info over hebt. Geconfronteerd met het feit dat u toch wel zou gehoord hebben over S.A. indien dat graf zo belangrijk was zegt u dat u eigenlijk niet zo veel praatte met uw vader en dat mensen daar gewoon gingen bidden (CGVS, p.7). Daarenboven is het opnieuw volkomen ongeloofwaardig dat dit schrijn de enige noemenswaardige plaats is uit uw dorp die u kunt opnoemen. Op de vraag of er nog belangrijke plaatsen zijn antwoordt u immers ontkennend (CGVS, p.7,8). Later zegt u echter nog dat er ook een gebedsplaats is voor mensen die niet naar de moskee gaan. U zegt echter dat het geen naam heeft en kunt er ook verder niets over vertellen (CGVS, p.8).

U verklaart tevens dat er geen moskee was in het dorp maar dat jullie naar de moskee van Khanan gingen. Uw verklaringen over de weg naar die moskee zijn echter niet consistent. Wanneer het u een eerste keer wordt gevraagd zegt u dat je via Sheikhan dorp kunt gaan of via de velden (CGVS, p.7). Wanneer u wordt gevraagd om in detail de weg van uw voordeur naar de moskee uit te leggen zegt u dat je door de velden gaat tot aan een kleine boom en dan aan de moskee komt. Gevraagd om specifieker te zijn zegt u: "Wanneer je van mijn dorp naar Khanan of de moskee daar gaat, zie je geen huizen of niets, alleen velden en bomen die naar de plaats gaan. Als je van de hoofdweg gaat, kom je in Khanan uit" (CGVS, p.7). De vraag wordt u nogmaals herhaald. U zegt dat er niks speciaals of noemenswaardigs is op de velden (CGVS, p.8). Er dient te worden vastgesteld dat u geen adequate beschrijving kunt geven van de weg die u nam van uw huis naar de moskee, zoals zou kunnen verwacht worden van iemand die effectief daar woonde. Gevraagd naar de omgeving van uw dorp zegt u dat u daar soms rondliep (CGVS, p.9). Gevraagd naar meer uitleg antwoordt u dat de omgeving van uw dorp bestaat uit Banday, Sheikhan en Churchan is. Gevraagd wat u daar deed zegt u dat u daar gewoon rondliep met uw vrienden. Gevraagd naar waar u dan ging, wat u bezocht geeft u een nietszeggend antwoord: "Naar deze plaatsen gaan, de dorpen zelf, zitten en praten, in Banday, Sheikhan en Churchan" (CGVS, p.10). Wanneer wordt doorgevraagd zegt u dat daar niets speciaals te zien is en dat u daar gewoon ging praten met vrienden (CGVS, p.10). Er kan echter verwacht worden dat u specifieke locaties zou kunnen benoemen waar u dan heen ging met uw vrienden. U blijft zich echter wentelen in algemeenheden en vaagheden.

In uw verklaringen over uw leefomgeving werden ook tegenstrijdigheden met beschikbare info opgemerkt. Zo wordt u tijdens het gehoor gevraagd naar overstromingen. Hoewel u aangeeft dat er inderdaad soms overstromingen waren blijkt u niet te weten dat er een grote overstroming in uw district was vijf jaar geleden. Integendeel, wanneer u wordt gevraagd naar grote overstromingen antwoordt u dat dit gebeurde toen u heel klein was (CGVS, p.18). Uit info waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in 2011 een grote overstroming was in enkele districten in Nangarhar, waaronder het uwe. Hierbij werden minstens 640 huizen en 900 are land vernietigd. Honderden dieren gingen ook dood. Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat u hier niets over gehoord zou hebben indien u zich in die periode werkelijk in Nangarhar zou bevonden hebben. Gevraagd naar andere grote natuurrampen de laatste jaren zegt u dat er niets gebeurd is, enkel wat regen en wind. Nochtans beschikt het CGVS andermaal over info die zegt dat uw district in 2013 getroffen werd door een aardbeving van 5.6 op de schaal van Richter. De aardbeving was voelbaar in 18 districten, waaronder het uwe. Geconfronteerd met deze info repliceert u dat de aardbeving niet zo groot was (CGVS, p.19). Deze verklaring kan echter niet overtuigen.

Ten tweede dient worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw dagdagelijkse activiteiten eveneens gespeend zijn van enige doorleefdheid.

Zo wordt u gevraagd wat u deed als u niet aan het werk was. U antwoordt: "Wanneer ik niet werkte hielp ik mijn vader. Mijn vader is oud en ik hielp hem" (CGVS, p.8). Over de zaai en oogsttijden van de gewassen die jullie verbouwden was u zeer vaag. U noemde voornamelijk de seizoenen en niet de maanden. U stelde niet te weten in welke maand aubergines, tomaten of uien werden geoogst (CGVS, p. 11). Bevreedend is ook dat u in dit verband expliciet naar maanden werd gevraagd maar dat u seizoenen en maanden door elkaar noemde (CGVS, p. 12). Pas na de pauze, na tussenkomst van uw advocaat, corrigeerde u zich (CGVS, p. 13). Verder wist u niet hoeveel landbouwgrond uw familie bezit. U omschreef de afmeting vaagweg als: "zeer mooi, normaal je kunt er een huis op bouwen voor kinderen". Geconfronteerd met de in Afghanistan gangbare oppervlaktemaat jerib kon u enkel zeggen jerib is anders, biswa is anders en nomra. Dan voegde u toe dat jerib zeer groot is en biswa en nomra

normaal om dan te stellen dat jerib normaal is (CGVS, p. 19 en 20). Van een landbouwerszoon kan echter verwacht worden dat hij meer gedetailleerde verklaringen kan afleggen over zaai- en oogsttijden en gangbare oppervlaktematen. Wanneer u wordt aangemoedigd om hier dieper op in te gaan antwoordt u dat u daar rond hing en dat de mensen naar u keken. Daarna zegt u dat u naar plaatsen hing met een jonge man, L., die een persoon was met slechte gewoonten. Daarna zegt u opnieuw dat u uw vader hielp op het veld en als u niet werkte op de velden bleef en met uw vader praatte (CGVS, p.9). Zoals reeds vermeld in de bovenste paragraaf kunt u tevens geen doorleefde verklaringen afleggen over wat u deed of bezocht in de omgeving van uw dorp (CGVS, p.10). Gevraagd naar uw werk in de bouw kunt u niet antwoorden op de vraag aan welke gebouwen of projecten u dan hebt meegewerkt, ook niet wanneer u hier specifiek om wordt gevraagd. Zelfs op de vraag naar voorbeelden van woningen of gebouwen waar u aan gewerkt had moest u het antwoord schuldig blijven. U stelde dat u in Banday, Khanan en Churchan had meegewerkt aan de bouw van woningen maar u kon geen enkele van de eigenaars van deze woningen bij naam noemen (CGVS, p.6).

Over uw reis door Afghanistan tot de Iraanse grens blijkt u ook geen geloofwaardige verklaringen te kunnen afleggen.

Aangezien u hierbij heel wat verschillende districten bent doorgereisd, waarvan er verschillende onder controle staan van de Taliban of gevaarlijk worden geacht, mag verwacht worden dat u hier wat over zou kunnen vertellen, eventuele incidenten die gebeurd zijn of gevoelens van angst of ongerustheid die u zou hebben gehad tijdens de reis. Gevraagd hiernaar zegt u echter enkel: "Ik bleef in de auto, ik was verdrietig en in gedachten verzonken en wist niet welke plekken ik voorbijging. Het waren mooie plekken, groen" (CGVS, p.14). Gevraagd om hier meer over te vertellen zegt u opnieuw dat u verdrietig was en niet wist waar u naartoe ging of wat er met u ging gebeuren. Buiten Nimroz en Kaboel kunt u ook geen enkele plaats of provincie opnoemen die u zou zijn gepasseerd op uw reis (CGVS, p.14). Geconfronteerd met het feit dat het opmerkelijk is dat u hier niets over kunt vertellen zegt u dat u niet wist waarom u het land werd uitgehaald, dat u door uw leeftijd door niemand werd lastig gevallen of om geld gevraagd (CGVS, p.15). Logischerwijs mag echter verwacht worden dat u hierover gedetailleerde informatie zou kunnen verschaffen. Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Daargelaten of uit de taskara's kan afgeleid worden dat het daadwerkelijk uw vader en uw oom betreft, dient opgemerkt dat er niets uit kan worden afgeleid over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hisarak gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Hisarak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk

verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 30/08/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS, p.22). U wenste echter bij uw verklaringen te blijven (CGVS, p.22). U werd er aan het begin van het gehoor op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 en 48/4, § 2, c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker vreest het slachtoffer te worden van gedwongen rekrutering door de taliban. Ter staving van zijn subjectieve vrees verwijst hij naar zijn coherente verklaringen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Ter staving van zijn objectieve vrees verwijst hij naar een rapport over “*Men and Boys of Fighting Age*”. Hij stelt dat hij een jongeman van Pashtounse origine is, afkomstig uit een tribaal land en een provincie “*waar geen v(k)ogels mag vliegen zonder de toestemming van Taliban. Gezien verzoekers verblijf in Europa, leeftijd en zijn Pashtounse origine is de kans zeer reëel dat hij bij terugkeer a) gedood of b) uitgenodigd wordt om mee te vechten met Taliban.*”

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt als volgt in zijn verzoekschrift:

“Verzoeker verwijst in de eerste paragraaf van de bestreden beslissing naar de leeftijd van verzoeker en ze stelt dat deze verklaringen een afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid

Verzoeker wenst te verwijzen naar pagina 3 van het gehoor verslag waarin het volgende staat:

“Ik groeide op met mijn ouders, ik groeide niet hier op, ze hebben de info over mijn leeftijd en dit is het ding dat hier gezegd werd.”

Hieruit blijkt dat verzoeker zelf niet wist hoe oud hij in werkelijk was. Hij heeft dit vernomen van zijn ouders. Leeftijd is een relatief begrip in Afghanistan en mensen hechten geen aandacht eraan. Dit is de reden waarom de meeste Afghanen hun werkelijke leeftijd niet kenen.

Verweerder heeft nagelaten om hiermee rekening te houden en trekt de geloofwaardigheid van verzoeker vanaf meet af aan in twijfel. Een dergelijke handelswijze is alles behalve een objectief onderzoek.

Verweerder hecht ten onrechte geen geloof aan het verblijf van verzoeker in zijn dorp. Het feit dat hij in een adem geen antwoord kan geven aan de vraag van dossierbehandelaar mag geen reden zijn om aan zijn verblijf in zijn dorp te twifelen. Verzoeker is laaggeschoold en als men de bestreden beslissing leest zal men vaststellen dat verzoeker wil veel weet over zijn dorp.

Verzoeker meent dat hij alles genoemd heeft wat hij in zijn dorp zag.

Zo wist hij wel dat er twee wegen zijn vanuit district en hij vroeg zelf welke moet hij zeggen. (gehoorverslag p. 11)

Iemand die daar niet gewoond heeft zal niet in staat zijn om dit uit te leggen.

Verweerder stelt ten onrechte dat verzoeker niet wist waar hij rondliep met de vrienden. Verzoeker stelde dat hij in Banday, sheikhan en Churchan rondliep. Verzoeker woonde niet in stad maar in een dorp en hij begrijpt niet waarom verweerder ervan een punt maakt.

Verweerder neemt verzoeker kwalijk omdat hij niet zou geweten hebben dat in 2011 een grote overstroming was. Verzoeker is niet akkoord ermee omdat hij wil op de hoogte was van die overstroming. Zie gehoorverslag pagina 17 waarin het volgende staat:

“Als je naar DC gaat moet je de brug oversteken die via Sre Kala en Nawar gaat. Als er overstroming is kan je die weg niet nemen.”

Zie pagina 18 van het gehoorverslag waarin het volgende staat:

“Het nam de brug van Nawar weg. EN in Farzee e Sarando was er veel vernietiging, ik hoorde het van mijn vader.”

Dit weet alleen personen die daar effectief gewoond hebben.

Verzoeker wenst te verwijzen naar de volgende punten van het gehoor waaruit kan blijken dat hij in gans zijn leven in zijn dorp woonde:

“Het was niet zo koud maar voor ons is de Singhar berg, op de berg daarvan is het zeer koud en sneeuw op de top.” (gehoorverslag p. 19)

“Ze spraken Farsi, 25 families maar ze spraken verstaanbaar” (gehoorverslag p. 19)

Het vreemdste is het volgende:

Verweerder hecht geen geloof aan het verblijf van verzoeker in zijn dorp maar tegelijkertijd stelt ze de vraag of het mogelijk is voor verzoeker om zich te vestigen in Jalalabad. (gehoorverslag p.21)

Verweerder stelt het volgende:

“Pas na de pauze, na tussenkomst van uw advocaat, corrigeerde u zich (CGVS, p. 13).”

Verzoeker meent dat verweerder het gehoorverslag niet goed gelezen heeft. Het is niet “pas na de pauze” MAAR WEL voor de pauze dat de raadsman van verzoeker aan het dossier behandelaar gevraagd heeft om dit punt te verduidelijken. (zie gehoor verslag p.13)

Verzoeker gaf een zeer correcte uitleg over zijn dagdagelijkse activiteiten – werken op de gronden.”

2.1.1.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt als volgt in zijn verzoekschrift:

“Verweerder heeft nagelaten op een eerlijke wijze te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c – grond.”

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij dreigt door de taliban gedwongen te worden gerekruteerd nadat zijn vader werd ontvoerd en beschuldigd van het hebben van banden met de arbaki. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden leeftijd, gelet op de beslissing van de Dienst Voogdij van 22 september 2015, hetgeen zijn algemene geloofwaardigheid aantast, (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst uit het district Hisarak, provincie Nangarhar gelet op (a) zijn ongeloofwaardige en niet-doorleefde verklaringen over zijn dorp en de omgeving en (b) zijn niet-doorleefde verklaringen over zijn dagelijkse activiteiten, (iii) hij geen geloofwaardige verklaringen aflegde over zijn reis van Afghanistan tot aan de Iraanse grens, hetgeen zijn algehele geloofwaardigheid aantast, (iv) aangezien geen geloof gehecht kan worden aan zijn beweerde afkomst uit het district Hisarak, provincie Nangarhar, evenmin geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas dat er zich zou hebben afgespeeld, en (v) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Betreffende zijn leeftijd, dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt ter staving van zijn bewering dat leeftijd in Afghanistan een relatief begrip is en dat de meeste Afghanen hun werkelijke leeftijd niet kennen. Bovendien is het verschil tussen de door verzoeker naar voren geschoven leeftijd (17 jaar) en deze vastgesteld in de beslissing van de Dienst Voogdij van 22 september 2015 (22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar) dermate significant dat dit verschil niet louter kan worden verklaard door onwetendheid vanwege verzoeker en dat wel degelijk afbreuk wordt gedaan aan verzoekers algehele geloofwaardigheid. Voorts dient opgemerkt dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 13). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

Verzoeker meent verder dat hij zijn beweerde afkomst uit het district Hisarak in de provincie Nangarhar wel degelijk aannemelijk heeft weten te maken. Waar verzoeker erop wijst dat hij laaggeschoold is, dient opgemerkt dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Het loutere feit dat verzoeker twee wegen vanuit het district kan noemen, is op zich onvoldoende om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande zijn gebrekkige kennis van zijn beweerde regio van herkomst in een ander daglicht te plaatsen. Zo wordt terecht vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt op een doorleefde wijze te vertellen waar hij juist met zijn vrienden heen ging of wat zij dan deden en dat hij niet verder komt dan algemene en vage verklaringen. In tegenstelling met wat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt, wist hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) niet dat er in zijn district in 2011 een grote overstroming plaatsvond, zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). Verzoeker verklaarde immers dat er een grote overstroming plaatsvond toen hij nog heel klein was (gehoorverslag CGVS, p. 18). Dit klemt des te meer daar verzoeker geen melding maakte van een grote aardbeving in 2013 in zijn district wanneer hem werd gevraagd naar andere grote natuurrampen in recente jaren. Het loutere feit dat verzoeker wel melding maakte van overstromingen op zich, doet aan het voorgaande geen

afbreuk. Het feit dat verzoeker weet dat er op de top van een berg sneeuw ligt en het er zeer koud is en dat hij weet dat 25 families Farsi zouden spreken, is op zich evenmin voldoende om het geheel van zijn gebrekkige verklaringen alsnog te verschonen. Er dient bovendien op gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Het feit of verzoeker zich corrigeerde met betrekking tot de maanden en seizoenen voor dan wel na de pauze, doet geen afbreuk aan het feit dat hij zich überhaupt diende te corrigeren en dit nadat zijn advocaat erop had gewezen. Waar verzoeker er in onderhavig verzoekschrift op wijst dat hij zich bezig hield met het werken op de gronden, verliest hij uit het oog dat in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld dat zijn kennis van de landbouwgronden van zijn familie en van de oppervlaktematen in Afghanistan gebrekkig is, alsook dat hij geen doorleefde verklaringen kan afleggen over wat hij concreet deed tijdens zijn werkzaamheden in de bouwsector. Op welke wijze het loutere feit dat verweerder tijdens het gehoor informeerde naar de mogelijkheid in hoofde van verzoeker om zich in Jalalabad te vestigen, afbreuk zou kunnen doen aan de motieven in de bestreden beslissing, kan niet worden ingezien.

Waar verzoeker een rapport citeert over "*Men and Boys of Fighting Age*", dient erop gewezen dat verzoeker de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen en dat een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, hiertoe niet volstaat.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Hisarak, provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land

van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER